

Tato rigorózní práce reaguje na aktuální situaci v českých školách a školských zařízeních, kam se přímo promítají výrazné společenské změny ovlivňující psychický stav žáků, klima jejich rodin a komunikaci rodičů se školou a s učiteli. V neposlední řadě také interakci mezi samotnými učiteli a žáky. Zohledňuje také dramaticky rychlý nárůst potřeby psychologických služeb u dětí, mladistvých a dospělých v České republice. Pedagogičtí pracovníci se stále častěji dostávají do situací, které hodnotí jako náročné až krizové. Reflektují nedostatečné komunikační dovednosti a schopnost vést rozhovor v tomto kontextu. Výše uvedené skutečnosti a přímá zkušenost se školním prostředím a s jeho aktéry vedly ke stanovení cíle této práce: ověřit, zda etablovaný psychologický směr SFBT (Solution Focused Brief Therapy), může poskytnout teoretický rámec pomáhajícího rozhovoru, jehož struktura, principy a techniky by byly aplikovatelné pro pedagogickou praxi. Dalším cílem je pak předložit řešení výše popsané situace v podobě psychologického minima pro pedagogy a koncepci vzdělávání - sebezkušenostního výcviku. Práce je rozdělena na část teoretickou a empirickou. Část teoretická se v prvních kapitolách zabývá širším pohledem na možné příčiny zmíněných změn v kontextu historickém a společenském. Rámcově se také dotýká otázky oborového průniku pedagogiky a psychoterapie. V dalších kapitolách teoretická část provede čtenáře filozofickými východisky, principy a navrženou strukturou pomáhajícího rozhovoru v režimu SFBT. V empirické části práce představuje kvalitativní výzkumné šetření, které ověřuje aplikační rovinu navržené struktury rozhovoru a formu a podmínky sebezkušenostního výcviku. Závěry výzkumného šetření jsou využity pro konečnou koncepci psychologického minima, která je v této podobě aplikovatelná do vzdělávacího systému pedagogů.